

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	8012200870
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200870.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu O. K., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Tomkom, so sídlom v Prešove, Floriánova 2, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát Prešov, Pionierska č. 33), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-142/003/KDI-BCP-2012 zo dňa 22. októbra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/89/2012-37 zo dňa 8. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/89/2012-37 zo dňa 8. novembra 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-P-142/003/KDI-BCP-2012 zo dňa 22. októbra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v í n n ý zaplatiť žalobcovi na účet jeho advokáta 70 € z titulu zaplateného súdneho poplatku za žalobu.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-P-661/ODI2-PO-2012 zo dňa 2. augusta 2012 bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“) na tom skutkovom základe, že dňa 30. mája 2012 v čase približne o 15.30 hod. na miestnej komunikácii v Prešove sa ako vodič motorového vozidla zn. Ford Galaxy, ev. č. N. počas vedenia motorového vozidla nedostatočne venoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a počas obchádzania pri vybočovaní zo svojho smeru jazdy narazil do trolejbusu MHD č. 709 idúceho vo vedľajšom jazdnom pruhu, ktorý v tom čase viedol F. C., ktorý ako vodič vozidla nerešpektoval pokyny vyplývajúce z dopravného značenia a predchádzal iné motorové vozidlá v mieste, kde to bolo zakázané,

pričom došlo k zrážke uvedených vozidiel. Pri dopravnej nehode nedošlo k zraneniu osôb.

Za tento priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 150,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvoch mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. p. KRP-P-142/003/KDI-BCP-2012 zo dňa 22. októbra 2012 jeho odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Odvolací správny orgán nadobudol presvedčenie, že žalobca spáchal daný skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku, t. j. že ako vodič vozidla spôsobil dopravnú nehodu tým, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a počas obchádzania pred ním stojacich vozidiel a pri vybočení zo svojho smeru jazdy narazil do trolejbusu MHD idúceho vo vedľajšom jazdnom pruhu (za nerešpektovania pokynov vyplývajúcich z dopravného značenia), čím porušením ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/ a § 14 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZCP“) zaviniel dopravnú nehodu.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove na základe žaloby preskúmal správne konanie a rozhodnutie žalovaného a nezistiac pochybenie žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodujúcou právnou otázkou bolo posúdenie, kto spôsobil dopravnú nehodu - zrážku motorových vozidiel. Správne orgány na základe výsledkov objasňovania priestupku dospeli k záveru, že pri porušení predpisov o cestnej premávke obidvoma vodičmi (žalobcom aj vodičom trolejbusu) dopravnú nehodu spôsobil žalobca technikou jazdy, pretože ak by nevybočil zo svojho smeru jazdy, k zrážke motorových vozidiel by nedošlo.

Tak ako uviedol žalovaný v preskúmanom rozhodnutí, zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 8. júna 2012 vyplýva, že žalobca v ňom uviedol, že ..."vošiel do križovatky a zastavil za vozidlami. Následne chcel obísť prekážku vo svojom jazdnom pruhu a tak dal znamenie o smere jazdy doľava, mierne sa vystrčil doľava a ako sa chcel presvedčiť, či môže vykonať predchádzanie, tak do jeho ľavej prednej časti - nárazníka narazil trolejbus MHD, ktorý obiehal vozidlá v ľavom jazdnom pruhu..."

Skutočnosť, že žalobca vybočil doľava, t. j. vybočil zo svojho smeru jazdy vyplýva aj z výpovedí nestranných svedkov Q. J. a Z. J. sediacych vo vozidle, ktoré stálo v poradi ako šieste za vozidlom žalobcu, ako aj S. J., ktorý cestoval v trolejbuse MHD, ktorý navyše uviedol, že žalobca motorové vozidlostočil doľava a narazil do predného pravého kolesa trolejbusu v čase, keď už jeho predná časť bola za uvedeným vozidlom..." Správne orgány preto nepochybili, ak za takto zisteného skutkového stavu dospeli k záveru, že pri porušení pravidiel cestnej premávky obidvoma vodičmi dopravnú nehodu spôsobil žalobca tým, že ... „sa vystrčil doľava a ako sa išiel presvedčiť, či môže vykonať obchádzanie, tak do jeho ľavej prednej časti narazil trolejbus MHD..." pretože ak by sa „nevystřčil doľava" t. j. nevybočil by zo svojho smeru jazdy, k zrážke vozidiel by nedošlo.

Krajský súd sa nestotožňuje s námietkou žalobcu, že správny orgán nesprávne a neúplne zistil skutkový stav, pretože vodič trolejbusu nielenže nešiel priamo, ale urobil manéver doprava (aby nenarazil do protiídúcich vozidiel) a preto zachytil jeho vozidlo, lebo uvedené z výsledkov objasňovania priestupku nevyplýva.

Je nepochybné, že dopravného prostriedku sa dopustil aj vodič trolejbusu, ale v danej veci bolo rozhodujúcou otázkou posúdenie, kto spôsobil dopravnú nehodu a aj podľa krajského súdu bolo prvotnou príčinou dopravnej nehody vybočenie vozidla žalobcu doľava zo smeru jazdy v čase, keď už bol trolejbus svojou prednou časťou na úrovni vozidla žalobcu. Ak by sa žalobca plne venoval vedeniu vozidla a sledoval situáciu v cestnej premávke, zrážke vozidiel mohol zabrániť.

Nedôvodná je aj námietka, že sa žalovaný nevysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu a že sa nevyjadril k skutočnostiam, že niektoré listiny, ktoré boli podkladom rozhodnutia, nepodpísal.

Konanie o priestupku treba odlišovať od konania o sťažnosti, o ktorej správny orgán rozhodol samostatným rozhodnutím. V ňom sa vyjadril k všetkým v sťažnosti uvádzaným skutočnostiam (body 1

až 14). Z oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti zo dňa 16. novembra 2011, ktoré žalobca pripojil k žalobe nevyplýva, aby sa prvostupňový správny orgán dopustil nejakých vážnych procesných pochybení, na ktoré by musel súd prihliadať ako na také, ktoré môžu mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom a ich rozhodnutia, ktoré žiadal zrušiť, boli vydané podľa zákona. Tvrdenie súdu, že žalovaný sa so žalobcovými námietkami dostatočne vysporiadal, považuje za nepravdivé. Predovšetkým v žalobe namietal postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa ako vodič motorového vozidla nedostatočne venoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a počas obchádzania pri vybočovaní zo svojho smeru jazdy narazil do trolejbusu MHD č. 709, idúceho vo vedľajšom jazdnom pruhu, pričom došlo k zrážke uvedených vozidiel. Ďalej v žalobe namietal porušenie povinnosti vodiča trolejbusu, ktorý sa nevenoval vedeniu vozidla, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1, písm. c) Zákona o cestnej premávke, ďalej namietal porušenie ustanovenia § 3 ods. 1, písm. a), b) citovaného zákona, ktorého sa dopustil vodič trolejbusu tým, že nerešpektoval vodorovné dopravné značenie, namietal porušenie ustanovenia § 15 ods. 5 písm. e), písm. g) zákona o cestnej premávke vodičom trolejbusu, ďalej namietal porušenie vodičom trolejbusu ustanovenia § 16 ods. 1 cit. zákona v dôsledku neprispôsobenia jazdy povahe vozidla - dĺžka trolejbusu, a taktiež namietal, že vodič trolejbusu porušil ustanovenie § 4 ods. 1, písm. c) zákona o cestnej premávke, lebo sa bezdôvodne spoliehal na to, že všetky pred ním idúce vozidlá budú odbočovať vpravo.

Bezprostrednú príčinu dopravnej nehody žalovaný videl v porušení žalobcovej povinnosti podľa ustanovenia § 4 ods. 1, písm. c) a § 14 ods. 1 Zákona o cestnej premávke; podľa týchto ustanovení sa vodič má venovať plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a pri obchádzaní vozidla, ktoré zastavilo alebo stojí, prekážky cestnej premávky alebo chodca vybočuje zo smeru svojej jazdy, nesmie ohroziť ani obmedziť vodiča protiidúceho vozidla; nesmie ohroziť ani vodiča idúceho za ním, ani iného účastníka cestnej premávky. Vodič je pritom povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. S týmto právnym názorom sa súd plne stotožnil a preto potvrdil rozhodnutie žalovaného ako vecne správne a žalobu zamietol.

Podľa názoru žalobcu nenastala situácia, keď mal povinnosť sledovať situáciu v cestnej premávke pri obchádzaní vozidla, pretože on bol v pravom jazdnom pruhu, ktorý určoval smer priamo a doprava, trolejbus bol za ním, vľavo vedľa, v mieste, kde došlo k zrážke, nemalo jazdiť žiadne vozidlo a ani bezdôvodne nemohol nikto vojsť do križovatky zľava s úmyslom viesť motorové vozidlo manévrom doprava a rovno. Vodič trolejbusu s plným vedomím a s úmyslom porušiť predpis vošiel do križovatky, čo viedlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil arogantný spôsob jazdy vodiča trolejbusu. Súd nijako neprihliadol na žalobcovu námietku, že podľa žalovaného mal žalobca povinnosť sledovať premávku a jej nesledovanie vyhodnotil ako príčinu nehody. Ak by však vodič trolejbusu rešpektoval príkaz daný mu značkami a odbočil by doľava, tak by k nehode nedošlo, lebo podľa zdokumentovaného miesta zrážky by sa vozidlá nikdy nestretli.

Žalobca ďalej tvrdil, že nemal dôvod predpokladať, že vľavo od jeho vozidla v mieste, kde došlo k stretu s autobusom, sa bude nachádzať nejaké iné vozidlo. A to vzhľadom na to, že jazdné pruhy boli riadne označené vodorovnými a zvislými dopravnými značkami. Mohol križovatkou prechádzať bez toho, aby mal povinnosť sledovať situáciu vľavo od jeho vozidla. Iba hrubým porušením pravidiel zo strany vodiča MHD došlo k stretu ich vozidiel, preto žalovaný nesprávne právne posúdil priebeh nehody.

Namietal tiež, že dôvody, pre ktoré správny orgán určil jeho obchádzanie vozidiel odbočujúcich doprava ako príčinu nehody, nevyplývajú z rozhodnutia. V rozhodnutí je citovaná len zákonná norma. Žalovaný bez riadneho vysvetlenia len zopakoval, že to vyplýva z jeho rozhodnutia, čím neodstránil nedostatok rozhodnutia a jeho rozhodnutie stále trpí uvedenou vadou. Súd sa s touto námietkou nevysporiadal dostatočne. V rozsudku konštatoval, že žalobcom vykonané obchádzanie vozidiel odbočujúcich doprava vidí ako príčinu nehody, ale bez ďalšieho riadneho vysvetlenia a zdôvodnenia.

Samotná nepreskúmateľnosť správneho rozhodnutia, či už pre nedostatok dôvodov alebo pre

nezrozumiteľnosť správneho rozhodnutia, je dôvodom pre jeho zrušenie v rámci súdneho prieskumu v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ OSP. Bolo úlohou prvostupňového súdu sa s touto námietkou vysporiadať, čo sa však nestalo a preto napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu možno považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Prvostupňový súd sa dostatočne a vyčerpávajúcím spôsobom nevysporiadal s námietkami, ktoré žalobca uplatnil vo svojej žalobe, týkajúcimi sa nepreskúmateľnosti správneho rozhodnutia v naznačenom smere, ani neuviedol, z akých dôvodov ich považoval za nedôvodné resp. právne irelevantné, preto je nutné považovať takýto rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, ktorým postupom krajského súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p. zrušil a vec vrátil (zrejme krajskému súdu) na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 O. s. p.).

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove a zároveň trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojom rozhodnutí o odvolaní, ako aj vo vyjadrení k žalobe. Napadnutý rozsudok preto navrhol ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 28. mája 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol a minister nevyužil zákonnú možnosť určiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení novely č. 345/2012 Z. z. (ktorá nadobudla účinnosť od 1.1.2013 a bola prijatá zrejme v súvislosti s realizáciou programu ESO), ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bola žalobca uznaný za

vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ ZP na už uvedenom skutkovom základe.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o cestnej premávke, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o cestnej premávke, vodič, ktorý pri obchádzaní vozidla, ktoré zastavilo alebo stojí, prekážky cestnej premávky alebo chodca vybočuje zo smeru svojej jazdy, nesmie ohroziť ani obmedziť vodiča protiidúceho vozidla; nesmie ohroziť ani vodiča idúceho za ním, ani iného účastníka cestnej premávky. Vodič je pritom povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy.

Podľa § 15 ods. 1 ZCP, predchádza sa vľavo. Vpravo sa predchádza vozidlo, ktoré mení smer jazdy vľavo a ak už nie je pochybnosť o ďalšom smere jeho jazdy. Pri jazde v pripájacom jazdnom pruhu alebo v odbočovacom jazdnom pruhu sa smie vpravo predchádzať aj vozidlo idúce v priebežnom jazdnom pruhu.

Podľa § 15 ods. 5 písm. e/ a g/ ZCP, vodič nesmie predchádzať cez pripájací alebo odbočovací jazdný pruh; to neplatí pre prípad uvedený v odseku 1, pri jazde cez križovatku a v takej vzdialenosti pred križovatkou, ktorá nie je dostatočná na bezpečné dokončenie predchádzania pred úrovňou križovatky; to neplatí pri predchádzaní motocykla bez postranného vozíka alebo nemotorového vozidla.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c/ ZCP, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. e/, g/ až i/ možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Odvolačí súd preskúmaním predloženého administratívneho spisu zistil, že skutok nie je v prvostupňovom správnom rozhodnutí formulovaný tak, aby nemohol byť zamenený s iným podobným skutkom najmä preto, že neobsahuje pomenovanie presného miesta (ulíc a križovatky), kde sa stal. Celkovo skutok s uvedením spojenia slov „na miestnej komunikácii v meste Prešov“ nie je presne identifikovateľný.

Podľa § 77 ZP, výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Toto presné určenie miesta má zásadný význam aj pre posúdenie skutku, pre zorientovanie sa nezaujatého hodnotiteľa skutku a podobne.

Zásadnou otázkou v prerokúvanom prípade pre odvolací súd, ako aj pre orgány konajúce v tejto veci pred ním bolo, kto zapríčinil a zavinil nehodu, ku ktorej do šlo dňa 30. mája 2012 v čase približne o 15.30 hod. na križovatke ulíc Hlavná - Masarykova a Grešova - Štefánikova v smere jazdy z Hlavnej na Masarykovu ulicu v Prešove.

Pred nehodou v dvoch jazdných pruhoch (podľa vykonaného dokazovania a najmä výsluchov svedkov i žalobcu a vodiča trolejbusu F. C. i záznamu o nehode) na Hlavnej ulici v smere na Masarykovu stálo v pravom pruhu smerujúcom podľa vodorovného dopravného značenia priamo na Masarykovu alebo doprava na Štefánikovu, šesť vozidiel, žalobca bol v poradí tretí. V ľavom jazdnom pruhu nebolo žiadne vozidlo minimálne v čase, keď za šesť stojacich vozidiel v pravom pruhu prichádzal vodič C. s trolejbusom.

Podľa vodorovného dopravného značenia a direktívneho príkazu vyplývajúceho z ustanovení § 15 ods. 3 písm. e/ a g/ ZCP, na ktoré správne poukázal žalobca, bolo povinnosťou vodiča trolejbusu nevojsť do križovatky tak, že bude predchádzať vozidlá čakajúce na odbočenie (vpravo) vozidiel stojacich pred nimi, ktoré zas dávali prednosť chodcom pri svojom manévri - odbočovaní doprava na Štefánikovu ulicu a ďalšie, ktoré v dôsledku toho za nimi stáli, ale zaradiť sa do pruhu, ktorý prikazoval smer priamo - rovno cez križovatku z Hlavnej na Masarykovu ulicu, teda do pravého jazdného pruhu, v ktorom stál i žalobca, a nie použiť pre predchádzanie v križovatke pruh pre odbočovanie doľava - na Grešovú ulicu.

Žalobca majúci istotu, že obidve pred ním stojace vozidlá odbočujú vpravo a čakajú na prechádzajúcich chodcov, dal znamenie o zmene smeru jazdy, hoci išiel rovno na Masarykovu ulicu a neodbočoval vľavo

(mienil však dať vozidlám za sebou signál, že nebude čakať, ale vozidlá pred ním predíde a vybočí zo stojaceho radu v naznačenom smere).

Žalobca opakovane niekoľkokrát uviedol, že ak by bol vodič C. rešpektoval vodorovné dopravné značenie (čo ako vodič z povolania a MHD by mal vo zvýšenej miere) a imperatívny príkaz o nepredbiehaní v križovatke, nedošlo by k žiadnemu stretu ním vedeného trolejbusu a vozidla vedeného žalobcom.

Príčinou dopravnej nehody bol podľa odvolacieho súdu spôsob jazdy vodiča trolejbusu F. C., ktorý nerešpektoval zákaz predchádzania v križovatke, nezradil sa ako ostatné pred ním v priamom smere idúce vozidlá do pravého jazdného pruhu určeného pre tento smer jazdy, ale predchádzal vozidlá čakajúce v pravom jazdnom pruhu tak, že sa zaradil do odbočovacieho pruhu vľavo, ktorý mu nedovoľoval priamy smer jazdy, ale prikazoval odbočenie vľavo a v ňom predchádzal šesť čakajúcich vozidiel v priamom smere na Masarykovu ulicu. S vozidlom žalobcu sa pritom zrazil tak, že ho podľa fotodokumentácie odrazil ešte viac do jeho pruhu, v ktorom predtým stál. Podľa svedkov i žalobcu jazdil s obsadeným trolejbusom neprimerane rýchlo (§ 16 ods. 1 ZCP) situácii v cestnej premávke.

Podstatným nedostatkom objasňovania postavenia vozidiel počas nehody a tesne po nehode bolo i nedodržanie povinnosti vodiča C. ostať na mieste nehody, keď prešiel ešte niekoľko metrov, aby nezostal v križovatke. Preto by i prípadné znalecké dokazovanie v súčasnosti bolo odkázané na fotodokumentáciu a odhad.

Odvolací súd sa z týchto dôvodov nestotožnil s konštatovaním správnych orgánov ani súdu prvého stupňa, podľa ktorých príčinou dopravnej nehody bola nepozornosť žalobcu, ale dospel k záveru, že práve naopak žalobca bol dostatočne opatrný, avšak nemohol predvídať agresívnu a rýchlu jazdu vodiča z povolania, ktorý s obsadeným trolejbusom nerešpektoval zákaz predchádzania v križovatke, keď v jeho smere jazdy pred ním čakalo na prechod križovatkou šesť vozidiel, a rozhodol sa, odbočovacím pruhom prikazujúcim odbočenie vľavo, jazdiac však priamo, túto minikolónu predbehnúť, a tak sa ocitol na takom mieste križovatky, kde by sa za rešpektovania dopravných predpisov nemal v danej situácii vôbec ocitnúť a na tom mieste spôsobil zrážku s vozidlom žalobcu.

Vzhľadom na uvedené prijal odvolací súd záver, že žalobca nezapríčinil dopravnú nehodu a teda nemôže byť zodpovedný za priestupok, ktorý je mu kladený za vinu; odvolací súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil s tým, aby vo veci znova rozhodol v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd dodáva, že nie je na prospech bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky ak správne - priestupkové orgány svojim rozhodovaním chránia konanie, ktoré je v rozpore so zákonom - agresívnu jazdu v rozpore s pravidlami cestnej premávky a neprispôsobenie sa situácii v cestnej premávke vodičom z povolania a vynucovanie si prednosti pred ostatnými vozidlami bez toho, aby na to boli splnené podmienky.

Výhodnotenie skutku a dôkaznej situácie v rozpore s elementárnou logikou pripúšťa rôzne spôsoby nazerania na prácu priestupkových orgánov a ich hodnotenie, pri ktorom sa nemožno čudovať i neprimeraným výstupom účastníkov konania.

Podľa § 250 ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal iba náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu (70 € z titulu zaplateného súdneho poplatku za žalobu), pretože trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia si v zákonnej lehote nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.